

عامل‌دار کردن نانولوله‌های کربنی با کمترین تخریب ساختاری به روش شیمیایی

زینب کمالی، صاحبعلی منافی* و مجتبی جعفریان

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرود، گروه مهندسی مواد، شهرود، ایران

تاریخ ثبت اولیه: ۱۳۹۲/۱۱/۲۵، تاریخ دریافت نسخه اصلاح شده: ۱۳۹۳/۰۱/۱۶، تاریخ پذیرش قطعی: ۱۳۹۳/۰۲/۰۵

چکیده

در این پژوهش نانولوله‌های کربنی با خلوص بالا به روش شیمیایی و با استفاده از اسید سولفوریک، اسید نیتریک و اسید کلریدریک عامل‌دار شد. به منظور بررسی مورفولوژی نانولوله‌های خام و عامل‌دار شده از میکروسکوپ الکترونی روبشی و عبوری استفاده شد. همچنین برای بررسی گروه‌های عاملی ایجاد شده بر روی سطح نانولوله‌ها، از روش‌های طیفسنجی رامان، طیفسنجی مادون قرمز استفاده شد. طبق نتایج مخلوط اسیدی مناسب برای عامل‌دار کردن نانولوله‌های کربنی حاوی اسید سولفوریک، اسید نیتریک و اسید کلریدریک با مقادیر حجمی ۶۰، ۲۰ و ۲۰ ml، غلظت‌های به ترتیب ۱۲، ۱۰ و ۱۰ مولار در حضور ۰ g نانولوله کربنی می‌باشد. دمای ۱۵۰ °C و زمان ۴ h پارامترهای بهینه برای ایجاد گروه‌های عاملی بر روی سطح نانولوله‌ها می‌باشند. طبق نتایج نانولوله‌های کربنی عامل‌دار شده با کمترین تخریب ساختاری حاصل شد. نتایج طیفسنجی مادون قرمز حضور گروه‌های عاملی کربوکسیلیک و هیدروکسیل را بر روی سطح نانولوله‌ها تایید کرد.

واژه‌های کلیدی: نانولوله کربنی، عامل‌دار کردن، دیسپرس شدن.

۱- مقدمه

صورت گیرد. همچنین پژوهش‌های فراوانی نیز بر روی ساختار اتمی و ساختارهای الکترونی نانولوله انجام شده است. نانولوله‌های کربنی (Carbon Nanotubes: CNTs) بطور گسترده به روش رسوب بخار شیمیایی تولید می‌شوند، اما نانولوله‌های رشد کرده اغلب همراه با تولید کربن آمورف و اختلاط با ذرات فلزی می‌باشند [۶-۹]. بعلاوه سطح نانولوله‌های کربنی اصلاح نشده دارای مکان‌های آبگریز فراوانی برای جذب انواع ترکیبات آلی می‌باشد. مطالعات نشان داده‌اند این فعل و انفعالات آبگریز به تنهایی قادر به توجیه تمام واکنش‌ها بین ترکیبات شیمیایی آلی و نانولوله‌های کربنی نمی‌باشند [۱۰]. سایر

امروزه زمینه‌های کاربردی فراوانی برای نانوالیاف شناخته شده است که از جمله آنها می‌توان به فیلتراسیون، رهایش دارو، مهندسی بافت، حسگرهای ذخیره‌سازی هیدروژن و لباس‌های محافظ اشاره نمود [۱۱]. خواص ویژه و منحصر به فرد آنها از جمله مدول یانگ بالا و استحکام کششی خوب از یک طرف و طبیعت ویژه نانولوله‌های کربنی (کربن ماده‌ای کم وزن، بسیار پایدار و ساده جهت انجام فرآیندهای می‌باشد) باعث شده که در دهه گذشته تحقیقات بسیاری در زمینه تولید و بکارگیری این مواد

* عهده‌دار مکاتبات: صاحبعلی منافی

نشانی: شهرود، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرود، گروه مهندسی مواد
تلفن: ۰۲۷۳-۳۳۹۴۲۸۳، ۰۲۷۳-۳۳۹۴۲۸۳، دورنگار: manafi@iau-shahrood.ac.ir

تاکنون استفاده از آمین‌ها و تری‌آمین‌ها جهت ایجاد گروه‌های عاملی گزارش شده است [۲۰-۲۶]. همچین اثر پلاسمای بر اصلاح سطح نانولوله‌های کربنی مورد بررسی قرار گرفته است [۲۰]. در کار حاضر با استفاده از روش شیمیایی و عملیات اسیدی گروه‌های عاملی روی سطح نانولوله‌های کربنی با خلوص بالا ایجاد شد. در این پژوهش هدف اصلی عامل دار کردن MWCNTs با کمترین تخریب ساختاری و در عین حال دستیابی به سوسپنسیون پایداری از نانولوله‌های کربنی موجود در محیط‌های کلئوئیدی می‌باشد.

۲- فعالیت‌های تجربی

در این پژوهش به منظور عامل دار کردن نانولوله‌های کربنی با خلوص ۹۹٪ به روش شیمیایی از اسیدهای HCl و HNO₃ و H₂SO₄ که از شرکت مرک تهیه شده بود، استفاده شد. از دو روش جهت عامل دار کردن سطح نانولوله‌ها استفاده شد. در روش اول محلولی از اسیدهای H₂SO₄ و HNO₃ با نسبت حجمی ۳ به ۱ تهیه و به میزان ۱/۱ گرم نانولوله کربنی به آن اضافه شد. ترکیب حاصل به ۱۵۰ درجه سانتیگراد در مدت ۴ ساعت مذکور در دمای ۱۵۰°C استفاده از همزن مغناطیسی همزده شد. سپس بعد از مدت ۲۰ ساعت پیرسازی با افزودن آمونیاک خنثی‌سازی محلول صورت گرفت و پس از فیلتر کردن، در دمای ۸۵°C به مدت ۴ ساعت خشک شد. در روش دوم محلولی حاوی اسیدهای HCl و HNO₃ و H₂SO₄ به ترتیب با مقدار حجمی ۶۰ ml و ۲۰ ml تهیه شد و همانند روش قبل عملیات عامل دار کردن سطح صورت گرفت. جدول ۱ نشان دهنده کدهای نمونه‌های تهیه شده می‌باشد.

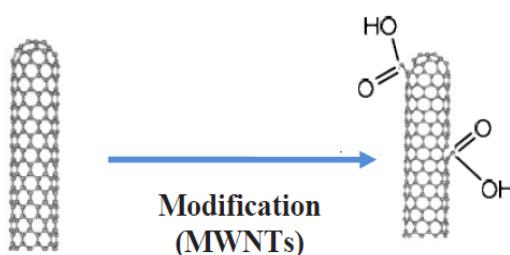
جدول ۱: کدهای نمونه‌های تهیه شده در اسیدهای مختلف.

اسیدهای مورد استفاده	کد نمونه
-	CNT
HNO ₃ و H ₂ SO ₄	CNT _{sn}
HCl و HNO ₃ , H ₂ SO ₄	CNT _{snc}

جهت تعیین مورفولوژی MWCNTs عامل دار شده از میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM, Philips XL30)

سازوکارها همچون فعل و انفعالات $\pi-\pi$ بین سیستم‌های بالکی π روی سطح نانولوله‌های کربنی و گروه‌های C=C یا حلقه‌های بنزنی مولکول‌های آلی، پیوندهای هیدروژنی و جاذبه‌های الکترواستاتیک از دیگر نیروهای توجیه کننده اتصال مولکول‌های آلی به سطح نانولوله‌های کربنی هستند [۱۴-۱۱]. اصلاح یا عامل دار کردن سطح نانولوله‌های کربنی از طریق افزایش فعل و انفعالات بین سطحی شامل پیوندهای شیمیایی، فیزیکی یا مکانیکی سطح نانولوله‌های کربنی اصلاح شده و زمینه اتفاق می‌افتد [۱۵]. با این کار تجمع نانولوله‌های کربنی در محلول کاهش و پایداری محلول دیسپرسیون افزایش می‌یابد. لذا اتصال این نانولوله‌ها به زمینه بهبود می‌یابد. یکی از روش‌های عامل دار کردن نانولوله‌های کربنی عملیات اکسیدی کردن سطح می‌باشد [۱۹-۱۶]. روش اکسید کردن سطح، ایجاد گروه‌های عاملی با استفاده از روش‌های شیمیایی می‌باشد. تاکنون پژوهشگران بسیاری از این روش جهت بهبود برهمکنش و دیسپرس شدن مواد در محیط مورد نظر استفاده کرده‌اند [۲۰]. دستیابی به ویژگی‌های موردنظر در کامپوزیت‌های حاوی نانولوله‌های کربنی وابسته به دیسپرس شدن هموژن نانولوله‌ها در ماتریس می‌باشد [۲۴-۲۱]. یکی از روش‌های مناسب جهت افزایش برهمکنش بین ماتریس و تقویت کننده و دیسپرس شدن هموژن تقویت کننده در ماتریس، ایجاد گروه‌های عاملی روی سطح تقویت کننده می‌باشد [۲۶-۲۵].

عامل دار کردن، یک فرآیند شیمیایی است که بر اساس آن، بر روی سطح مواد، گروه‌های عاملی موردنظر (COOH و C=O) را ایجاد می‌کنند [۲۷]. شکل ۱ شماتیکی از نانولوله‌های عامل دار شده به روش شیمیایی را نشان می‌دهد [۲۸].

شکل ۱: شماتیکی از عامل دار شدن MWNTs به روش شیمیایی [۲۸].

زیادی از مکان‌های بی‌نظم می‌شود. طبق تصاویر ۳-الف و ۳-ب، در حالت استفاده از محلول حاوی اسید نیتریک و اسید سولفوریک عدم تخریب ساختار نانولوله‌ها در محیط اسیدی، پایداری شیمیایی بالا و همچنین آسیب کمترشان بعد از عملیات اسیدشونی مشاهده می‌شود.

این در صورتی است که در تصاویر ۳-ج و ۳-د که نانولوله‌ها در مخلوطی حاوی اسید نیتریک، اسید سولفوریک و اسید کلریدریک مخلوط شدند مقداری زبری بر روی سطح نانولوله‌ها ایجاد شده است که موید آسیب جزئی کربن گرافیتی می‌باشد. این پدیده ناشی از فرآیندهای عامل دار شدن یا اکسیداسیون سطحی می‌باشد. واکنش عامل دار شدن باعث گسیختگی شبکه کربنی sp^2 نانولوله‌های کربنی می‌شود، بنابراین این مساله به عنوان احتمالی برای ایجاد زبری سطحی در MWCNTs باشد. طبق نتایج مشاهده می‌شود که نانولوله‌های کربنی عامل دار شده دارای طولی در محدوده $7\text{--}9 \mu\text{m}$ می‌باشند.

۲-۳- نتایج طیف‌سننجی رامان

طیف‌سننجی رامان اطلاعاتی در رابطه با خلوص، وجود نواقص، جهت‌گیری و نظم نانولوله‌ها در اختیار قرار می‌دهد. این روش در توصیف ویژگی‌های ساختاری نانولوله‌های کربنی بسیار موفق بوده است. اساس کار آن بر پایه نشان دادن اختلاف طیف مشخصه کربن‌های sp ، sp^2 و sp^3 و کربن‌های نامنظم sp ، فلورن‌ها و نانولوله‌های کربنی می‌باشد. شکل ۴ نتایج طیف‌سننجی رامان نمونه‌های CNT_{snc}، CNT_{sn} و CNT_{ssn} را نشان می‌دهد. در محدوده فرکانس بالای طیف رامان، دو پیک مشاهده می‌شود که از مشخصه‌های نانولوله‌های کربنی می‌باشند.

همانطور که ملاحظه می‌شود دو پیک اصلی در 1333 و 1577 cm^{-1} تحت عنوانی به ترتیب باندهای D و G وجود دارند. پیک دیگری در 2680 cm^{-1} به نام باند D' می‌باشد. ایجاد نواقص ساختاری در نانولوله‌ها بر حالت‌های ارتعاشی رامان آنها تاثیر می‌گذارد.

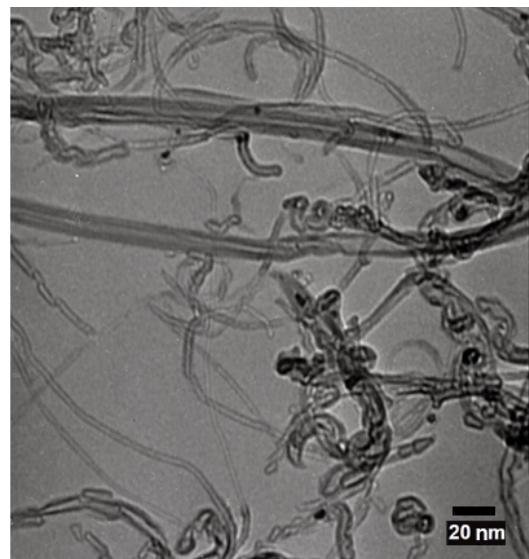
این پیک (D') پیک درجه دوم 1333 cm^{-1} بوده و به شدت به یکپارچگی ساختاری نانولوله بستگی دارد. پیک موجود در 2919 cm^{-1} باند G بوسیله پراش دو فونونی در

استفاده شد. تشخیص گروه‌های عاملی ایجاد شده بر روی نانولوله‌های کربنی توسط آنالیزهای طیف‌سننجی رامان مدل Almega و مادون قرمز (FT-IR) مدل Tensor27 صورت گرفت.

۳- نتایج و بحث

۱-۳- نتایج میکروسکوپ الکترونی

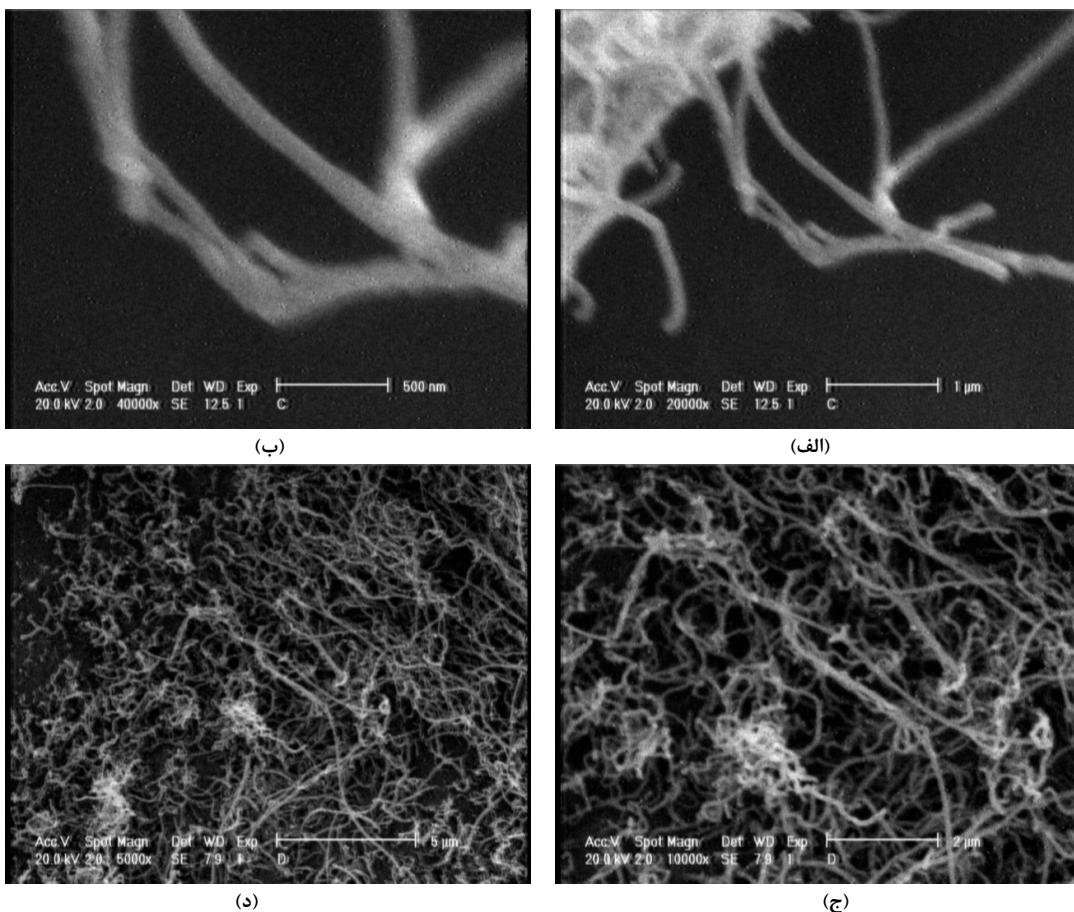
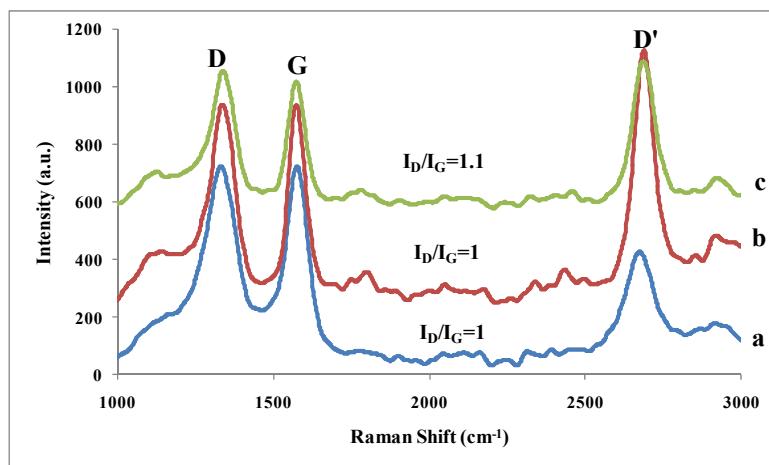
شکل ۲ تصویر میکروسکوپ الکترونی عبوری از نانولوله‌های خام که به صورت درهم پیچیده می‌باشد را نشان می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌شود قطر نانولوله‌های کربنی به صورت یکنواخت و برابر $5\text{--}20 \text{ nm}$ نانومتر و طول آنها در محدوده $1\text{--}10 \text{ nm}$ میکرومتر می‌باشد.

شکل ۲: تصویر TEM از نانولوله‌های عامل دار نشده.

میکروسکوپ الکترونی روبشی به منظور بررسی احتمال قطعه قطعه شدن نانولوله‌های کربنی در حین عملیات عامل دار کردن سطح و تغییرات مورفولوژیکی احتمالی مورد استفاده قرار گرفت. شکل ۳ تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از نانولوله‌های عامل دار شده با مخلوط اسیدی مختلف را نشان می‌دهد.

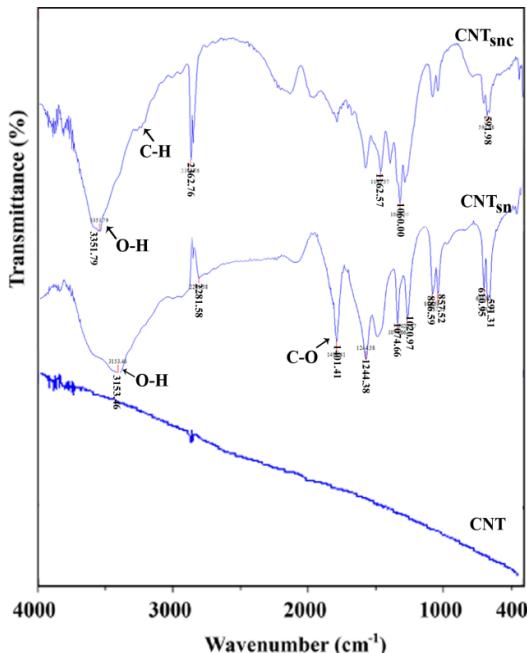
عامل دار کردن MWCNTs با عوامل اکسید کننده قوی منجر به اج شدن سطح گرافیتی نانولوله‌ها شده و در نهایت باعث تشکیل لوله‌هایی با طول کوتاه‌تر و مقادیر

شکل ۳: تصاویر SEM از نانولوله‌های، (الف، ب) CNT_{sn} و (ج، د) CNT_{snc}شکل ۴: طیف‌سنگی رامان از نمونه‌های مختلف (a) MWCNT، (b) CNT_{sn} و (c) CNT_{snc}

حساسیت آن به اندازه حالت درجه اول نیست. باندهای D و D' در طیف رامان نانولوله‌های کربنی نشان دهنده

اطراف نقطه K ناحیه Brillouin ایجاد می‌شود. این پیک به چگالی نواقص در ساختار نانولوله حساس است، البته

ایجاد پیوند هیدروژنی با مولکول های آب می شود. شکل ۵ طیف مادون قرمز نمونه های CNT_{snc}, CNT_{sn} و CNT را نشان می دهد.

شکل ۵: آنالیز FT-IR از نمونه های CNT, CNT_{snc} و CNT_{sn}.

زمانیکه نانولوله ها تحت تابش اشعه مادون قرمز قرار می گیرند، اختلاف حالت بار بین اتم های کربن باعث تشکیل دو قطبی های الکتریکی می شود. وجود این دو قطبی ها منجر به تولید سیگنال هایی می شود که به صورت طیف ظاهر می شوند. تقارن بالا در نانولوله های کربنی عامل دار نشده باعث تولید سیگنال های بسیار ضعیف مادون قرمز می شود که علت آن تفاوت ضعیف حالت بار بین اتم های کربن است. پیک های بین ۲۸۰۰ و ۳۵۰۰ cm⁻¹ از پیک های مشخصه ارتعاشات پیوندهای C-H و O-H می باشد. این پیک ها را می توان به گروه هیدروکسیل و کربوکسیلیک نسبت داد. پیک موجود در ۱۴۰۰ cm⁻¹ مربوط به کشش C-O می باشد و معرف گروه های کربوکسیلیک است، که به علت اکسیداسیون سطح ایجاد شده است. پیک های موجود در محدوده بین ۱۱۰۰-۱۵۰۰ cm⁻¹ نیز از پیک های مشخصه مربوط به CNT_{snc} و CNT_{sn} می باشند. همچنین همانطور که

بی نظمی، عیوب دیواره و در برخی موارد ناشی از کربن آمورف و باند G نشان دهنده گرافیت مماسی می باشد. بطور معمول نسبت شدت I_D/I_G برای اندازه گیری کیفی چگالی نواقص استفاده می شود، که این نسبت همچنین اطلاعاتی در مورد درجه تبلور نانولوله های کربنی نیز، در اختیار قرار می دهد. با توجه به نتایج نشان داده شده در شکل ۴a نسبت I_D/I_G در نانولوله کربنی عامل دار نشده برابر ۱ می باشد. این نسبت نشان دهنده مقدار کم عیوب ساختاری در ساختار گرافیتی نانولوله های کربنی بوده که می تواند عاملی برای ایجاد مکان های فعال برای عامل دار کردن بیشتر باشد. همانطور که در شکل ۴b ملاحظه می شود با اکسید کردن سطح نانولوله ها با اسید سولفوریک و اسید نیتریک نسبت I_D/I_G تغییری نکرده و همچنان ۱ می باشد ولی در رابطه با CNT_{snc} نسبت I_D/I_G به مقدار ۱/۱ افزایش یافته است. تغییر در مقدار این نسبت می تواند بواسطه تشکیل عیوب جدید و همچنین تغییرات در هندسه نانولوله های کربنی باشد. از طرفی حضور باندهای D و G بعد از عملیات عامل دار کردن نشان می دهد که ساختار نانولوله ها حفظ شده است. طیف نانولوله های کربنی بعد از عملیات اکسیداسیون، کاهش در شدت باند G را از خود نشان می دهد. این مساله می تواند بدليل اتصال مناسب گروه های عاملی بر پایه اکسیژن بر سطح نانولوله ها باشد.

۳-۳- نتایج طیفسنجی مادون قرمز

نانولوله ها بواسطه طبیعت کربنی شان و همچنین حضور نیروهای جاذبه واندروالس بین لوله ها آبگریز می باشند، بنابراین حلایت کمی در آب و سایر حلال های آلی از خود نشان می دهند و حتی استفاده از امواج فرا صوت نیز بهمودی در قابلیت حلایت آنها ایجاد نمی کند.

با این حال، نانولوله های کربنی عامل دار شده با روش های شیمیایی و پلاسمای رفتاری آبدوست از خود نشان می دهند. این احتمال وجود دارد که نانولوله های کربنی عامل دار شده به روش های شیمیایی نسبت به نانولوله هایی که به روش پلاسمای عامل دار می شوند دارای خاصیت آبدوستی بیشتری باشند، زیرا عملیات اکسیدشوابی منجر به تشکیل گروه های OH بر روی سطح نانولوله ها شده که منجر به

۴- نتیجه‌گیری

در این پژوهش نانولوله‌های کربنی با خلوص بالا به روش شیمیایی و با استفاده از اسیدهایی همچون اسید سولفوریک، اسید نیتریک و اسید کلریدریک عامل دار شدند. تصاویر میکروسکوپ الکترونی روشی از نانولوله‌های عامل دار شده نشان دهنده عدم تخریب ساختاری نانولوله‌ها پس از عملیات شیمیایی بود. طبق نتایج آنالیز FT-IR تشکیل گروههای عاملی C-O، C-H و O-H بر روی سطح نانولوله‌های کربنی تایید شد. بر همین اساس غلظت‌های بهینه جهت عامل دار نانولوله‌های کربنی برای اسید سولفوریک، اسید نیتریک و اسید کلریدریک به ترتیب ۱۲، ۱۰ و ۱۰ مولار تعیین شد.

مراجع

- [1] S. Pegel, P. Potschke, G. Petzold, I. Alig, S.M. Dudkin, D. Lellinger, *Polymer*, **49**, 2008, 974.
- [2] T. Wei, Z. Fan, G. Luo, F. Wei, *Mater. Lett.*, **62**, 2008, 641.
- [3] N. Kamanina, P.Y. Vasilyev, S. Serov, V. Savinov, K.Y. Bogdanov, D. Uskokovic, *Acta Phys. Pol. A*, **117**, 2010, 786.
- [4] J. Bae, *J. Solid State Chem.*, **184**, 2011, 1749.
- [5] L.M. Shi, W. Chu, S.Y. Deng, *J. Nat. Gas Chem.*, **20**, 2011, 48.
- [6] M.L. Gupta, S.A. Sydlik, J.M. Schnorr, D.J. Woo, S. Osswald, T.M. Swager, D. Raghavan, *J. Polym. Sci. Part B: Polym. Phys.*, **51**, 2013, 410.
- [7] F.L. Jin, K. YopRhee, S.J. Park, *J. Solid State Chem.*, **184**, 2011, 3253.
- [8] A. Zhang, M. Tang, J. Luan, J. Li, *Mater. Lett.*, **67**, 2012, 283.
- [9] C. Baudot, C.M. Tan, *Carbon*, **49**, 2011, 2362.
- [10] S. Mallakpour, A. Zadehnazari, *Synth. Met.*, **169**, 2013, 1.
- [11] S. Mallakpour, A. Zadehnazari, *J. Polym. Res.*, **20**, 2013, 1.
- [12] S. Mallakpour, A. Zadehnazari, *Carbon*, **56**, 2013, 27.
- [13] M. Mohiuddin, S. Hoa, *Compos. Sci. Technol.*, **72**, 2011, 21.
- [14] K. Bui, B.P. Grady, D.V. Papavassiliou, *Chem. Phys. Lett.*, **508**, 2011, 248.
- [15] S.H. Hsiao, W. Guo, W.F. Lee, Y.C. Kung, Y.J. Lee, *Mater. Chem. Phys.*, **130**, 2011, 1086.
- [16] A. Amiri, M. Maghrebi, M. Baniadam, S. Zeinali-Heris, *Appl. Surf. Sci.*, **257**, 2011, 10261.
- [17] N. Gilani, J. Towfighi, A.M. Rashidi, M.R. Omidkhan, *Applied Surface Science*, **258**, 2012, 4819.
- [18] S. Safari, A.M. Rashidi, H.R. Aghabozorg, L. Moradi, *Applied Surface Science*, **256**, 2010, 3472.
- [19] S.T. Vaitsi, C.E. Salmas, O.G. Tsapekis, A.P. Katsoulidis, G.P. Androutopoulos, *Fuel Processing Technology*, **92**, 2011, 2375.
- [20] C. Song, W. Shi, H. Jiang, J. Tu, D. Ge, *Journal of Membrane Science*, **372**, 2011, 340.
- [21] H. Kitamura, M. Sekido, H. Takeuchi, M. Ohno, *Carbon*, **49**, 2011, 3851.
- [22] F.L. Michael, D. Volder, S.H. Tawfick, R.H. Baughman, A.J. Hart, *Science*, **339**, 2013, 535.

مشاهده می‌شود شدت پیک‌های CNT_{snc} نسبت به CNT_{sn} بیشتر می‌باشد این مساله نشان می‌دهد که گروههای عاملی بیشتری بر سطح نمونه CNT_{snc} تشکیل شده است.

با مقایسه نتایج طیف‌سنجی رامان و طیف‌سنجی مادون قرمز می‌توان دریافت که بطور کلی باندهای قوی در طیف IR از یک ترکیب، مربوط به باند ضعیف در رامان و بالعکس می‌باشند.

علت این امر با توجه به ویژگی‌های الکتریکی حاصل از ارتعاشات قابل توضیح است. اگر یک پیوند به شدت پلاریزه شود، تغییرات کوچک در طول پیوند در حین ارتعاش، تنها منجر به تاثیر کمی بر روی قطبش می‌شود. بنابرین ارتعاشات مربوط به پیوندهای قطبی (C-O, O-H) دارای پراکندگی نسبتاً ضعیفی در رامان می‌باشند. این پیوندها در حین حرکت‌های ارتعاشی ایجاد تغییر بزرگی در گشتاور دوقطبی می‌کنند و در نتیجه باند جذب IR قوی تولید می‌شود. در مقابل، پیوندهای نسبتاً خنثی مانند C-H, C-C و C=C متحمل تغییرات شدیدی در پلاریزاسیون در حین ارتعاش می‌شوند ولی گشتاور دوقطبی مشابه حالت قبل تحت تاثیر زیادی قرار نمی‌گیرند و ارتعاشاتی که عمدها شامل این نوع از پیوندها می‌باشند دارای پراکندگی رامان قوی اما شدت ضعیف در طیف IR می‌باشند.

همانطور که در شکل ۵ مشاهده می‌شود در رابطه با نمونه CNT_{sn} در محدوده ۳۰۰۰-۳۵۰۰ cm⁻¹ پیک جذبی پهن و با شدت کم وجود دارد که به حضور گروه هیدروکسیل و با شدت کم تابعه شد، با مقایسه آن با نتایج طیف‌سنجی رامان در شکل ۴b افزایش بیشتر در باند D' مشاهده می‌شود که نشان دهنده بینظمی و عیوب دیواره بیشتر بر روی سطح نانولوله‌های کربنی می‌باشد. بنابراین نتایج طیف‌سنجی مادون قرمز تایید کننده نتایج طیف‌سنجی رامان می‌باشد. همچنین در مورد نمونه CNT_{snc} پیک موجود در طیف‌سنجی مادون قرمز در محدوده ذکر شده با شدت بیشتر و پهنای کمتری می‌باشد که به همین ترتیب در نتایج طیف‌سنجی رامان این نمونه در شکل ۴c پیک مربوط به باند D' نسبت به نمونه CNT_{sn} از شدت کمتری برخوردار است.

- [26] X.L. Ling, *Applied Surface Science*, **276**, 2013, 159.
- [27] F.C. Meng, J.N. Zhao, Y.T. Ye, X.H. Zhang, Q.W. Li, *Nanoscale*, **4**, 2012, 7464.
- [28] Y.N. Liu, M. Li, Y.Z. Gu, *Carbon*, **52**, 2013, 550.
- [29] A.S. Wu, T.W. Chou, *Materials Today*, **15**, 2012, 7.
- [30] Z.Y. Zhao, Z.H. Yang, Y.W. Hu, J.P. Li, X.M. Fan, *Applied Surface Science*, **276**, 2013, 476.
- [23] W.B. Lu, M. Zu, J.H. Byunet, B.S. Kim, T.W. Chou, *Advanced Materials*, **24**, 2012, 1805.
- [24] R.H. Bradley, K. Cassity, R. Andrews, M. Meier, S. Osbeck, A. Andreu, C. John-Ston, A. Crossly, *Applied Surface Science*, **258**, 2012, 4835.
- [25] H. Gong, S.T. Kim, J.D. Lee, S. Yim, *Applied Surface Science*, **266**, 2013, 219.